

و توفیق خواهیم داد تا با معرفتِ شریعتِ آسان (۸) .

پس پندیده ا گر سود کند پند دادن (۹) .

پند خواهد گرفت هر که می ترسد (۱۰) .

واجتناب می کنند از آن پند بدبخت ترین مردمان (۱۱) .

آنکه خواهد در آید بآتش بزرگ (۱۲) .

باز نمیرد آنجا و نه زنده باشد (۱۳) .

هر آئینه رستگار شد هر که پاک شد (۱۴) .

ویاد کرد نام پروردگار خود را پس نماز گذارد (۱۵) .

بلکه اختیار میکنید زندگانی این جهان را (۱۶) .

و آخرت بهترست و پاینده تر (۱۷) .

هر آئینه این مقدمه مذکور بود در صحیفه های نخستین (۱۸) .

صحیفه های ابراهیم و موسی (۱۹) .

سوره غاشیه مکی است و آن بیست
و شش آیت است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

آیا آمده است به تو خبر قیامت (۱) .

يك عدۀ چهره ها آن روز خوار باشند (۲) .

کار کننده محنت کشنده باشند (۳) .

در آیند بآتش افروخته شده (۴) .

آب نوشانیده شوند از چشمه نهایت گرم (۵) .

نباشد ایشانرا هیچ طعامی مگر از ضریع (۶) .

وَنَبِّئُهُمْ بِذُنُوبِهِمْ

فَدَّرَجَاتٍ لَّتَعْتَبِ الرَّكُوعِ ۝

سَيَلَّوْا مِنْ يَمِينِي ۝

وَنَجَّيْتُهَا مِنَ الْأَشْقَى ۝

الَّذِي يُصَلِّي النَّارَ الْكَلْبِي ۝

لَهُ الْيَمِينُ فِيهَا وَالْأَيْمُنِي ۝

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝

وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ لِّمَنْ أُتَى ۝

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ۝

صُفِّىٰ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ الْعَاشِيَةِ ۝

وَجُودٌ يُؤْمِنُ بِهَا شِعْمَةُ ۝

عَالِيَةٌ تَأْتِي ۝

تَصَلِّي نَارَ حَامِيَةَ ۝

تُسْفَى مِنْ حَيْثُ أُنِيَتْ ۝

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيمٍ ۝

لَا يَسِينُ وَلَا يَغْنَى مِنْ جُوعٍ ①

که فربه نکند و دفع گرسنگی نه نماید^(۱)
(۷) .

وَجُودًا يُؤَمِّدُ نَاعِمَةً ②

يك عدهٔ چهره ها آنروز تازه باشند (۸) .

لَسَعِبَهَا رَاضِيَةٌ ③

به سعی خود رضا مند شده باشند (۹) .

فِي حَسَّةٍ عَالِيَةٍ ④

در بهشت عالی (۱۰) .

لَا تَسْعُرُ فِيهَا الرَّيْحِيَّةُ ⑤

نه شنوی آنجا هیچ سخن بیهوده (۱۱) .

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ⑥

در آن جا چشمهٔ روان باشد (۱۲) .

فِيهَا سُرُورٌ مَرْفُوعَةٌ ⑦

در آن جاتخت های بلند باشد (۱۳) .

وَأَقْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ⑧

و کوزه های نهاده شده (۱۴) .

وَتَمَارِقٌ مَصْفُوفَةٌ ⑨

و بالشهای برابر یکدیگر گذاشته (۱۵) .

وَنَدَائِرٌ مَبْنُوتَةٌ ⑩

و فرش های نفیس پهن کرده (۱۶) .

آیا نه می نگرند بسوی شتران چگو نه
آفریده شدند (۱۷) .

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْأَيْدِي كَيْفَ خُلِقَتْ ⑪

و بسوی آسمان چگونه برداشته شد (۱۸) .

وَأِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ⑫

و بسوی کوه ها چگونه برافراشته شد
(۱۹) .

وَأِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ⑬

و بسوی زمین چگونه پهن کرده شد (۲۰) .

وَأِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ⑭

پس پندده جزاین نیست که تو پند
دهنده ای (۲۱) .

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ⑮

نیستی برایشان گماشته شده (۲۲) .

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ⑯

لیکن هر که رو بگرداند و کافر شود (۲۳) .

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ⑰

پس عذاب کندش خدا به عقوبت بزرگ
(۲۴) .

فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ⑱

هر آئینه بسوی ماست رجوع ایشان (۲۵) .

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ⑲

باز هر آئینه بر ماست حساب ایشان (۲۶) .

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ⑳